

veroorzaakte: zowel de bouw als de uitbreiding van deze fabriek in het midden van de jaren tachtig zou een grote vergissing zijn geweest en men zou zich ervoor moeten hoeden eenzelfde fout te maken. Na twee zittingen met heftige discussies besloot de Raad op 12 augustus 1909 niettemin tot de bouw van een nieuwe fabriek in de Keilepolder. De fabriek kwam in productie in de loop van 1913. Uitbreiding volgde in de twintiger jaren na een desbetreffend raadsbesluit van 15 maart 1923.

In de rapporten van directeur M.C. Sissingh van het Gasbedrijf inzake de bouw van de fabriek aan de Keilehaven, werd de verwachting uitgesproken dat de fabriek aan de Oostzeedijk wegens veroudering binnen 25-30 jaar zou moeten sluiten. Zo lang zou het echter niet meer duren. De productie werd op 16 november 1926 stopgezet en de fabriek werd voor de sloop verkocht³⁷⁾. De gashouders bleven evenwel onder de naam 'Gasstation Oost' gehandhaafd.

Gestadig nam de gasproductie toe. Ook werden contracten met omliggende gemeenten afgesloten, zoals met Overschie ingaande 1 januari 1927 en met Capelle aan den IJssel en Schiebroek ingaande 1 januari 1928. Daar de openbare verlichting op gas brandde, ressorteerde deze onder de directeur van het Gasbedrijf, ook nadat werd overgegaan op het gebruik van electriciteit. In 1924 en 1925 daalde het aantal gaslantaarns van 4904 tot 724 en nam het aantal elektrische lantaarns toe van 4878 tot 10.240. De balans was nu dus geheel naar de 'electrische' kant doorgeslagen. Op 26 juli 1924 had de Gemeenteraad reeds besloten om de openbare verlichting bij het Electriciteitsbedrijf onder te brengen. In 1928 meldt het verslag van dit bedrijf dat de electrificatie van de openbare verlichting als voltooid kan worden beschouwd. Overigens was het aandeel van de straatverlichting in het totale gasverbruik al sinds lang tot enkele procenten gedaald: in 1924 3,28 procent en in 1926 na de electrificatie: 0,2 procent.

Tijdens de Eerste Wereldoorlog werd het gas gerantsoeneerd als gevolg van de kolenschaarste; de productie bleef echter wel op gang. In 1944/45 was de situatie veel ernstiger. De steenkool werd zo schaars dat de gasleverantie werd onderbroken³⁸⁾ van 27 november 1944 tot 4 juli 1945, toen in Feijenoord de eerste levering plaats vond. Na de hervatting van de productie kwam al spoedig een nieuw soort gas beschikbaar: raffinaderij- of kraakgas van de olieraffinaderijen in Pernis. De Keilehaven-fabriek werd op 19 januari 1953 en